

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4061

гр. София, 26.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Частно гражданско дело № 20231110157807 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 420 от ГПК.

Образувано е по Молба вх. №10041/12.01.2024 г. на длъжника "Д. ЕК" ЕООД за спиране на изпълнението на заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417, т.2 от ГПК, издадена по делото. Твърди се, че вземането не се дължи с доводи, че вискателят не е търговец по чл. 1 от ТЗ; подписана е едностранно претенция за извършен ремонт; липсва едностранно писмено предизвестие изпратено до изпълнителя за забавено изпълнение; неустойката е изчислена неправилно; не е взета предвид уговорката по чл. 12 от договора; паричното вземане за неустойка произтича от неравноправна клауза.

След като взе предвид доводите на молителя, доказателствата делото и приложимия закон, Съдът намира следното:

Молбата е процесуално допустима – подадена от надлежно легитимирана страна и в законоустановения срок. Разгледана по същество молбата е неоснователна.

Съгласно чл. 420, ал. 2, т. 1 от ГПК, съдът, постановил незабавното изпълнение, може да го спре, когато е направено искане за спиране, подкрепено с писмени доказателства, че вземането не се дължи. Убедителни писмени доказателства по смисъла на цитираната разпоредба представляват такива документи, от които може да се установи, че процесните вземания не са възникнали или са били погасени по някакъв начин, вкл. ex lege, т.е. че изпълнение не се дължи; за съществуването на вземането по основание и размер, удостоверено в заповедта за изпълнение. Приложените от длъжника писмени доказателства не са от такова естество. Съдът е длъжен да спре изпълнението, когато длъжникът представи надлежно обезпечение за кредитора по чл. 180 и 181 ЗЗД, като такова не е представено с молбата. Съдът в процедурата по чл. 420 от ГПК разглежда доводи на длъжника за това, че вземането не съществува, поради което не се дължи. В конкретния случай се поддържа, че е неправилно изчислена мораторната неустойка, което е въпрос, касаещ евентуално разглеждане на спора между страните по същество.

Съгласно чл. 420, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ГПК, на които длъжникът се позовава – съдът, постановил незабавното изпълнение, може да го спре и без да е необходимо обезпечението по ал. 1, когато вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или неправилно е изчислен размерът на вземането, сключен с потребител. В рамките на заповедното производство е допустимо разглеждането на възражения за неравноправност, съответно – нищожност, на клаузи в договора, от които произтичат претендираните вземания и въз основа на които е издаден изпълнителен лист. Наличието на неравноправни клаузи се преценява с оглед събраните в хода на заповедното производство

доказателства, като предпоставка за това е дали длъжникът притежават качеството потребител. Според § 13 от ЗЗП, „потребител“ е всяко *физическо лице*, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. В конкретния случай от договора за изработка, сключен при условията на ЗОП се установява, че длъжникът е договарял като търговец и целите за своята търговска дейност.

Ето защо, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба вх. №10041/12.01.2024 г. по описа на СРС на "Д. ЕК" ЕООД с правно основание чл. 420 от ГПК.

Определението може бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____